

zete gyolcs-ingecske. Nagyon szomoruan nézett Jézusra.

— Mi bajod, kicsikém?

A gyermek felemelte balkezét és panaszosan felelte:

— Bibis.

És az anyja szólt:

— Darázs csipte meg a kezecskédet reggel. Már raktunk rá mindent, mindennel orvosoltuk, de nem találjuk fűvét.

És a gyermek ismét mutatta kezét s panaszosan mondta:

— Bibis.

Jézus pedig kérdezte:

— Fáj-e még, kedves?

A gyermek könnyezve felelte:

— Fáj.

És Jézus szólt:

— Meggyógyítom, hogy ne fájjon.

És megcsókolta a gyermek kezét azon a helyen, ahol a darázs megcsipte.

— Fáj-e még?

A gyermek felelte:

— Nem.

És Jézus arcára bámult hálás nézéssel.

Látták pedig ezt az anyák, mindnyájan örvendeztek. S amikor hazatértek, mindenkinek elbeszéltek Jézus cselekedetét.

S ha a gyermek azt mondja ma is: *bibis*, akkor Jézus csókját nyomják a sebecskére. (Gárdonyi Géza.)

7. Mit olvastatok, gyermekek? Kiről szólt *ez* a kedves kis történet? Szerette Jézus a gyermekeket? Mit csinált az édesanya a kisgyermek kezével, amikor megszurta a darázs? Hogyan akarta meggyógyítani? Sikerült-e a gyógyítás? Ki ápol benneteket, ha betegek vagytok? Ki gondol rátok mindig legtöbbit? Ki viseli gondokat? Szeretitek édesanyátokat? Voltatok-e már távol szüleitől? Mit éreztetek, amikor már több napig nem láttátok őket? Hová vágytatok? Miért szerettetek volna hazamenni? Tudunk egy ilyen költeményt mi is, jöjj ki Gyurka, mondd el szépen!

Füstbe ment terv

*Egész uton hazafele
Azon gondolkodám,
Miként fogom szólítani
Rég nem látott anyám.*

*Mit mondok ma először is
Kedvest, szépet neki?
Midőn, mely bölcsőm ringatá,
A kart tereszt ki.*

*S jutott eszembe számtalan
Szebbnél szebb gondolat,
Mig állni látszék az idő,
Bár a szekér szaladt.*

*S a kis szobába toppanék ...
Röpiült felém anyám ...
S én csüggtem ajkán szótlantul,
Mint a gyümölcs a fán.*

(Petőfi Sándor.)